

Arrest

**nr. 334 045 van 9 oktober 2025
in de zaak RvV X / IV**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VANDEWALLE
Koopvaardijlaan 13
9000 GENT**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 24 februari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 februari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 augustus 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. VANDEWALLE.

Gezien de beschikking van 5 september 2025 met toepassing van artikel 39/76, §, derde lid van de Vreemdelingenwet.

Gezien het schriftelijk verslag van de verwerende partij van 12 september 2025.

Gezien de replieknota van de verzoekende partij van 19 september 2025.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die verklaart een Palestijnse moslim van Arabische afkomst te zijn, diende een verzoek om internationale bescherming in op 9 juni 2023.

1.2. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), hoorde verzoeker op 13 januari 2025. Verzoeker werd daarbij bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is en zijn advocaat was daarbij aanwezig.

1.3. Op 17 februari 2025 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU- Lidstaat die luidt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Palestijnse moslim van Arabische afkomst. U bent geboren te Gazastad.

U verliet Gaza in september 2021. U reisde via Egypte naar Turkije, waar u een jaar verbleef. Vanuit Turkije reisde u naar Griekenland, waar u op 15 augustus 2022 aankwam op het eiland Samos. Diezelfde dag diende u in Griekenland een verzoek om internationale bescherming in. Op 30 oktober 2022 werd u internationale bescherming toegekend in Griekenland. U verbleef vier maanden in het opvangcentrum van Samos. In dit opvangcentrum werd u tweemaal zonder reden geslagen door de Griekse politie. Ook hekelt u het slecht eten dat u in het opvangcentrum van Samos ontving.

Na het toekennen van de internationale bescherming verhuisde u naar Athene waar u een maand bij een vriend woonde. U verhuisde nadien naar Kreta. U werkte daar een maand bij een ondernemer die u ook onderdak gaf. Dit was zwaar en lang werk voor weinig geld. Toen u aan het eind van deze maand besloot om te stoppen met dit werk, betaalde deze ondernemer u niet uw volledige loon. Nadien verhuisde u op Kreta naar een gemeenschappelijke huurwoning waar u ook een maand verbleef. De mensen bij wie u hier woonde, waren drugsgebruikers en dieven. U kon de huur van de gemeenschappelijke woning niet meer betalen en verbleef nog twee maanden op Kreta in een leegstaand kraakpand. U werkte gedurende deze laatste twee maanden op Kreta nog enkele dagen in de bouw. Toen u daar door een arbeidsongeval echter gewond raakte aan uw voet stopte u met dit werk. Uw baas liet u ook niet meer terugkeren naar deze job omdat hij vreesde dat u hem voor zwartwerk zou aanklagen.

U was de smokkelaar die u naar Griekenland had gebracht, A. I., nog 800 euro schuldig. De laatste week van uw verblijf in Griekenland stuurde hij enkele mannen naar het kraakpand waar u verbleef. Zij vielen u aan, sloegen en bestolen u.

Op 5 juni 2023 verliet u Griekenland met het vliegtuig. U reisde naar België waar u dezelfde dag aankwam. U verzocht op 9 juni 2023 om internationale bescherming in België. U haalt dat u in Griekenland veel moeilijkheden ondervond op het vlak van werkgelegenheid en huisvesting.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten voor: een kopie van uw Palestijnse identiteitskaart; een kopie van de eerste pagina van uw Palestijns paspoort; een kopie van uw geboorteakte; een kopie van uw oude en nieuwe UNRWA-kaart; een kopie van uw Griekse verblijfsvergunning; een kopie van uw AFM-attest (dat het hebben van een fiscaal registratienummer aantoonst); een attest van de gemeente Heraklion waarin zij u op 23.03.2023 dakloos verklaarden nadat ze een sociaal onderzoek hadden uitgevoerd; enkele foto's van de verwondingen die u opliep n.a.v. de aanval door de handlangers van A.I.; en verschillende documenten i.v.m. uw problemen in Gaza met Hamas.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

U stelde aan de start van uw onderhoud dat u stress ervaart (CGVS, p. 2-3). Het loutere feit dat u aan stress zou leiden, is onvoldoende om specifieke steunmaatregelen te verlenen. Bovendien verklaarde u in staat te zijn om het onderhoud te kunnen uitvoeren (CGVS, p. 2-3). U gaf geen blijk van mogelijke problemen om het onderhoud te voltooien.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn [Eurodac Marked Hit en CGVS, p. 7-8], blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 7-8).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; en Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op [Ambtsbericht](#)).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften**, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw Palestijns paspoort. Voor de DVZ verklaarde u dat uw Palestijns paspoort in Griekenland werd gestolen door de handlangers van de smokkelaar die u nog geld schuldig was (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 3.5 en verklaring DVZ, vraag 25 en 30). Voor het CGVS daarentegen stelde u uw Palestijns paspoort in Turkije bij een vriend achtergelaten te hebben (CGVS, p. 11-12). Geconfronteerd met uw tegenstrijdigheid komt u niet verder dan uw verklaringen voor de DVZ te ontkennen (CGVS, p. 22).

U ondertekende op de DVZ echter uw verklaringen ter goedkeuring nadat deze u waren voorgelezen. Verder vermeldde u bij het begin van uw persoonlijk onderhoud enkel dat er foutief stond genoteerd dat u in Gaza stenen had gegoid naar uw bureu. U maakte geen melding van andere problemen of fouten in de verklaringen opgenomen bij de DVZ (CGVS, p. 3).

Hierbij aansluitend dient ook aangestipt te worden dat u tegenstrijdig bent over de bedreigingen die u ontving van de smokkelaar A.I. (zie ook *infra*). Voor de DVZ zei u dat u tweemaal telefonisch door hem werd aangesproken en dat u hem nadien blokkeerde (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Tijdens uw onderhoud geeft u daarentegen aan dat hij u louter een sms stuurde. Geconfronteerd met uw tegenstrijdigheid, wijzigt u uw verklaringen en stelt u dat A.I. u tweemaal belde, maar dit pas nadat u hem had geblokkeerd (CGVS, p. 20). Dit is niets meer dan het louter wijzigen van uw verklaringen. Bovendien stemt ook deze gewijzigde verklaring niet overeen met uw stelling voor de DVZ waarin u aangaf dat A.I. u tweemaal belde voordat u hem had geblokkeerd (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 3.5).

Verder dient vastgesteld te worden dat u voor de DVZ met geen woord repte over het feit dat u in Griekenland twee maanden zonder huisvesting woonde en in een kraakpand leefde. Meer zelfs, toen u gevraagd werd wat u laatste verblijfplaats was in Griekenland, stelde u dat u in een huurwoning op Kreta verbleef (Bijkomende vragen M-status Griekenland DVZ d.d. 09.08.2023). Dat u voor de DVZ slechts algemene informatie gaf, vormt hiervoor geen verschoning (CGVS, p. 22). Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat het gebrek aan huisvesting en het feit dat u in een kraakpand leefde één van uw hoofdredenen was om Griekenland te verlaten. Er kon van u dan ook verwacht worden dat u dit ter berde bracht voor de DVZ. Dezelfde conclusie geldt voor het feit dat u voor de DVZ niets zei over het feit dat u tweemaal door de Griekse politie werd geslagen. Dat u slechts algemene informatie gaf en dat u geen gedetailleerde vragen werden gesteld voor de DVZ, kan niet gevolgd worden als repliek (CGVS, p. 22). Indien u werkelijk door de Griekse autoriteiten fysiek werd geïnterviewd, kon van u verwacht worden dat u dit opwierp voor de DVZ.

Bovengenoemde vaststellingen breken uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van de door u opgeworpen ervaringen/schendingen van uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland af.

Wat er ook van zij, u maakt niet aannemelijk dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming geschonden werden.

Waar u aanhaalt dat u slecht eten ontving in het opvangcentrum moet opgemerkt worden dat dit onvoldoende ernstig is om van een schending van grondrechten te spreken (CGVS, p. 14). Bovendien bevond u zich op dat ogenblik op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met erg precarie en moeilijke levensomstandigheden op het vlak van werkgelegenheid en huisvesting moet vooreerst worden opgemerkt dat op grond hiervan niet kan worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u niet op overtuigende wijze aan dat u ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden. Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert, wat hier niet het geval is.

Zo stelt u contact opgenomen te hebben met verschillende organisaties om huisvesting te bekomen. U weet echter niet of dit overheidsorganisaties of NGO's waren. Evenmin kent u de naam van de organisaties waar u om huisvesting ging vragen (CGVS, p. 16). Bovendien blijkt uit het attest van uw dakloosheid dat de Griekse autoriteiten pogingen ondernamen om uw situatie te onderzoeken. Ze voerden een sociaal onderzoek uit waarna u het desbetreffende attest van dakloosheid kon ontvangen.

Dat u de laatste twee maanden van uw verblijf in Griekenland – buiten het kraakpand – geen huisvesting had, volstaat niet om te stellen dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming niet geëerbiedigd werden. U zocht toen immers ook niet naar huisvesting (CGVS, p. 16). Dat u niet kon zoeken omdat u geen geld had, kan niet gevolgd worden aangezien u beweerde dat er in het kraakpand 320 euro van u gestolen werd (CGVS, p. 15-16). Bovendien kon u de laatste twee maanden in Griekenland wekelijks voorzien in uw basisbehoeften door bij uw vriend W. langs te gaan (CGVS, p. 16). U stipt bovendien zelf aan dat W. zijn situatie op Kreta momenteel verbeterd is. Hij verhuurt een woning en kent de taal, wat uw huidige netwerk in Griekenland dan ook sterker maakt (CGVS, p. 16). Daarnaast kon u in het verleden bij uw vriend Youssef in Athene verblijven. Uit niets blijkt dat u hiernaar niet kon/kan terugkeren. Dat u geen werk zou kunnen bekomen in Athene, kan – gelet op de economische functie van Athene als hoofdstad en grootste stad van Griekenland – moeilijk gevolgd worden (CGVS, p. 16). Dat u niet veel geld zou verdienen door (in Athene) te werken, en dat u lang en hard moest werken voor een klein loon, volstaat niet om te stellen dat uw

grondrechten als begunstigde van internationale bescherming niet geëerbiedigd werden (CGVS, p. 14). Dezelfde conclusie geldt voor uw stellingen dat u veel moest betalen voor een slechte woning of dat u bij drugsgebruikers en dieven woonde (CGVS, p. 14).

Wat uw werkgelegenheid in Griekenland betreft kan bovendien aangestipt worden dat u niet te allen tijde verstoken was van werk. U kon wel degelijk een maand aan de slag bij een ondernemer op Kreta (CGVS, p. 17). Ook later kon u negen/tien dagen aan de slag in de bouw op Kreta (CGVS, p. 14 en 18). Dat de ondernemer op Kreta u een slechte slaappleats toewees, dat u slecht eten van hem ontving en dat hij geen vervoer voor u regelde toen u besloot met het werk te stoppen (CGVS, p. 14 en 17), zijn allemaal motieven die niet volstaan om te stellen dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming niet geëerbiedigd werden. Dat deze ondernemer u niet het volledig beloofde bedrag betaalde, klaagde u nooit aan bij de bevoegde Griekse instanties. Dat u de taal niet kent, volstaat niet om uw nalatigheid te rechtvaardigen (CGVS, p. 17). Uit niets blijkt dat u geen vriend/ kennis kon aanspreken die voor u kon vertalen of dat u geen vertaalapplicatie kon gebruiken (CGVS, p. 17-18).

Wat betreft het werkongeval dat u kende toen u in de bouw werkzaam was op Kreta, dient opgemerkt te worden dat u dit zelf relateert (CGVS, p. 18-19). U stelt dat dit kan gebeuren en u vond de wonde niet ernstig genoeg om naar een arts/ziekenhuis te gaan (CGVS, p. 18-19). Hieruit blijkt niet dat uw grondrechten geschonden werden. Dezelfde conclusie geldt voor het feit dat deze werkgever uit de bouw u niet meer terug wou aannemen omdat hij schrik had dat u aangifte tegen hem zou doen (CGVS, p. 19).

Bovendien bleek u in staat om verschillende malen per boot te reizen binnen Griekenland (van Samos naar Athene, Kreta en terug naar Samos). U betaalde niet altijd voor de bootreizen maar u bleek wel de nodige zelfredzaamheid aan de dag te kunnen leggen om deze reizen te bewerkstelligen (CGVS, p. 9-11). Er dient ook vastgesteld te worden dat u over een netwerk beschikte om uw vertrek uit Griekenland en de reis naar België te bewerkstelligen (CGVS, p. 9).

Daarenboven dient er op gewezen te worden dat u een gezonde jongeman bent. U bleek ook al in staat om in België te kunnen werken (CGVS, p. 4). Er dient dan ook besloten te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u als persoon die in Griekenland internationale bescherming geniet niet voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden.

Waar u stelt dat u als begunstigde van internationale bescherming Griekenland het slachtoffer bent geworden van fysiek geweld door de Griekse politie en door de handlangers van A. I., moet vooreerst worden opgemerkt dat u niet op overtuigende wijze aantoont dat u, rekening houdend met uw individuele situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden.

Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert. U legt echter géén overtuigende stavingsstukken neer wat betreft de gebeurtenissen die u naar eigen zeggen te beurt zijn gevallen, noch wat betreft eventuele ernstige initiatieven die u hierop ondernomen hebt om bescherming af te dwingen. Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van de feiten die u inroept.

Wat betreft het fysiek geweld door de Griekse politie op Samos – dat u zoals supra aangegeven werd niet aanhaalde voor de DVZ – dient vastgesteld te worden dat u dit niet aanklaagde bij andere politiekantoren in Griekenland of bij andere, hogere instanties in Griekenland (CGVS, p. 22). Dat u dit wel aanhaalde bij het Rode Kruis (wat u overigens niet staft) betekent niet dat u al uw rechten hebt uitgeput om dit aan te klagen bij de correcte Griekse instanties (CGVS, p. 22).

Ook het fysiek geweld door de handlangers van A. I. – waarbij supra reeds vraagtekens werden geplaatst - klaagde u niet aan bij de Griekse autoriteiten. U had schrik dat A. I. het verhaal zou omdraaien en u vervolgens gevisieerd zou worden door de Griekse autoriteiten. U kan echter niet concreet aangeven waarom dit het geval zou zijn, u hebt hier louter schrik voor (CGVS, p. 21). Wat er ook van zij, de bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. De door u voorgelegde foto's van uw verwondingen doen hieraan geen afbreuk.

Ten slotte moet er op gewezen worden dat u ervoor koos de Belgische autoriteiten te beletten kennis te nemen van de inhoud uw Griekse verblijfsvergunning en Grieks reispaspoort. Zo verklaart u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u zowel uw Griekse verblijfsvergunning als uw reispaspoort vernietigde (CGVS p. 13). U overhandigde na uw onderhoud bovendien alleen een kopie van uw Griekse verblijfsvergunning, niet van uw Grieks reispaspoort.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning (het document dat aantoonst dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning vernietigt, niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd.

Ten eerste wijst het CGVS erop dat **het mogelijk is een duplicaat te krijgen** als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Daartoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het Asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante Politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>).

Ten tweede blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen dat uw gedrukte verblijfsvergunning vernietigd zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben.

Zelfs indien u niet het langer in het bezit zou zijn van uw geprinte verblijfsvergunning, blijkt hieruit niet dat u geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die mensen ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Met betrekking tot het sociale zekerheidsnummer (AMKA) merkt het Commissariaat-generaal op dat uit objectieve informatie ook blijkt dat het pas wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt (AIDA/ECRE, Country Report: Greece. Update 2023, juni 2024, blz. 248: "According to the latest JMD F80320/109864/14.12.2023, the Social Security Number (AMKA) is deactivated a day after the residence permit **expires**"). Uit de objectieve informatie blijkt duidelijk dat het AMKA de dag na het verstrijken van de verblijfsvergunning wordt gedeactiveerd omdat de Griekse wet bepaalt dat het AMKA wordt gedeactiveerd in geval van illegaal verblijf op Grieks grondgebied (Ibid., blz. 278: "Specifically as regards deactivation due to nonlegal residence in the country, [deactivation] shall automatically take place on the day following the expiry of validity of the residence title, in the absence of renewal, extension or withdrawal of the status of international or temporary protection"). Het is dus het verlopen van de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het verlopen van de gedrukte verblijfsvergunning. Als uw verblijfsvergunning niet voor 25.10.2025 verloopt, is uw AMKA ook tot die datum geldig. En zelfs als u niet de nodige stappen had ondernomen om uw AMKA te verkrijgen, zou u geen gratis toegang tot gezondheidszorg in openbare instellingen worden geweigerd ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription", zie UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/livingin-greece/access-to-healthcare/>; Refugee Info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA), van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>; **Country Report: Greece. Update 2022**", blz. 250-251).

Wat het fiscaal registratienummer (AFM) betreft, herinnert het Commissariaat-generaal eraan dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op: https://rsaegian.org/wpcontent/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Uit objectieve informatie

blijkt echter dat "de AFM alleen wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt" (RSA/PRO ASYL, Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, maart 2024, p. 20: "the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the ADET and cannot be used until the ADET is renewed"). Gezien uw verblijfsvergunning niet verloopt voor 25.10.2025, is de AFM ook geldig tot die datum. Zelfs als de verzoeker stappen moet ondernemen om een duplicaat van zijn gedrukte verblijfsvergunning te krijgen, blijft hij toegang houden tot de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van onroerend goed.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Uw documenten volstaan niet om bovenstaande appreciaties te wijzigen. Uw identiteit en herkomst staan op zich niet ter discussie, net zomin als uw status als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland. De door u voorgelegde documenten m.b.t. uw UNRWA-status en uw problemen met Hamas zijn niet dienstig aangezien uw verzoek wordt beoordeeld ten opzichte van de EU-lidstaat die u bescherming toekende, namelijk Griekenland. Uw overige documenten werden doorheen deze beslissing besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Palestina."

2. Over de rechtspleging

De commissaris-generaal is niet verschenen en heeft zich ook niet laten vertegenwoordigen ter terechtzitting. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: "Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de commissaris-generaal ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en de verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Het verzoekschrift

3.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna 'de Vreemdelingenwet'), van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna 'EVRM'), van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU (hierna 'EU Handvest'), van de materiële motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de zorgvuldigheidsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

Na een theoretische uiteenzetting over de geschonden geachte beginselen gaat verzoeker in op de huidige situatie van statushouders in Griekenland en zijn individuele situatie. Hij citeert artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet en rechtspraak van het Hof van Justitie en stelt dat er twee belangrijke maatstaven zijn, met name een schending van artikel 3 van het EVRM die op zich staat wegens de levensomstandigheden in Griekenland op basis van het gebrek aan bestaande ondersteunende voorzieningen die een situatie van materiële deprivatie meebrengen en een schending van artikel 3 van het EVRM die op zich staat wegens de levensomstandigheden in Griekenland gelet op het feit dat erkende vluchtelingen anders behandeld worden dan onderdanen van de desbetreffende staat.

Verzoeker wijst erop dat nergens in de bestreden beslissing wordt ingegaan op zijn argumentatie met betrekking tot de ondermaatse behandeling van vluchtelingen in Griekenland ten opzichte van niet-Griekse onderdanen en meent dat zijn verklaringen over zijn situatie in Griekenland wel van zulke aard zijn dat de commissaris-generaal een andere beslissing had moeten nemen. Hij stelt dat hij onmiskenbaar kwetsbaar is, in het verleden reeds psychologische hulp heeft gekregen en op vandaag nog steeds hulp en medicatie krijgt. Aangezien de humanitaire situatie in Griekenland wordt aangekaart door maatschappelijke organisaties en duizenden erkende vluchtelingen uit Griekenland zijn vertrokken en elders asiel aanvroegen, zou men volgens verzoeker kunnen vermoeden dat hun rechten in Griekenland niet worden gerespecteerd. Hij verwijst

naar berichtgeving over een uitspraak van de administratieve rechtbank in Bremen van 16 november 2021, een persbericht van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op zijn website van 25 juli 2022 en het AIDA rapport van juni 2024 en stelt dat het feit dat de situatie van statushouders in Griekenland de afgelopen maanden aanzienlijk verslechterd is, een belangrijk element is bij de beoordeling of een terugkeer naar deze EU lidstaat een reëel risico inhoudt op een schending van artikel 4 van het EU Handvest of artikel 3 van het EVRM. Hij stelt dat het geenszins gegarandeerd is dat hij hulp zal krijgen bij terugkeer, dat hij verschillende stappen ondernam om in Griekenland zijn leven op te bouwen maar dat dit onmogelijk bleek en dat er thans nieuwe informatie voorhanden is en een nieuw AIDA rapport gepubliceerd is en dat dit nieuwe elementen zijn in de zin van de wet.

Verzoeker wijst vervolgens op zijn verhoogde kwetsbaarheid. Hij stelt dat hij al een psychische problematiek heeft sinds hij in Gaza verbleef en sinds juli 2018 een behandeling kreeg in de kliniek naar aanleiding van psychologische problemen en op het ogenblik van de opmaak van het attest op 3 februari 2019 nog steeds aan chronische depressie leed en volgende medicatie nam: Deraline 40 mg (2 keer per dag); Prozac 20 mg (1 keer per dag), Leponex 100 mg (2 keer per dag) (zie stuk 2). Verzoeker betoogt dat zijn behandeling werd stopgezet omwille van zijn vlucht en in Griekenland geen hulp kreeg waardoor zijn situatie zienderogen achteruit ging. In België gaat het beter maar hij staat op de wachtlijst voor psychologische hulp. Verzoeker stelt dat door de situatie in Gaza van zijn familie en de negatieve beslissing hij opnieuw sterk achteruit gaat en het feit dat hij in het verleden reeds therapeutisch en medicamenteus moest opgevolgd worden maakt hem bijzonder kwetsbaar. Hij citeert uit een Verenigde Kamers arrest van 22 januari 2024 en een arrest van de Raad van 16 januari 2025 en stelt dat in dit laatste arrest de rechter oordeelde dat Palestijnen uit Gaza op zichzelf kwetsbaar zijn omwille van de situatie aldaar zodat een Grieks statuut een bescherming in België gelet op de gekende situatie aldaar niet in de weg staat. Verzoeker bespreekt voorts de informatie opgenomen in de AIDA update van juni 2024 met betrekking tot verblijfsvergunningen, huisvesting, toegang tot de arbeidsmarkt en gezondheidszorg. Hij betoogt dat hieruit blijkt dat erkende vluchtelingen anders behandeld worden dan onderdanen van de desbetreffende lidstaat en dat hij zijn langdurige dakloosheid kan staven met een dakloosheidsattest. Verzoeker meent dat de beoordeling hiervan door het CGVS alle verbeelding tart en wijst erop dat zijn dakloosheid werd vastgesteld dat maar dat geen hulp of bijstand werd geboden en niet werd doorverwezen voor hulp. Hij stelt dat hij bij terugkeer opnieuw geen enkele vorm van hulp zal krijgen terwijl hij wel hulp zocht en dat het gegeven dat hij de naam van bepaalde organisaties in het Grieks niet kan onthouden hieraan geen afbreuk doet. Hij benadrukt verder dat hij zelf gewond raakte en geen rechten had na het ongeval en stelt dat men van zijn stoel kan vallen van de beoordeling van het CGVS van dit element. Hij stelt voorts dat uit het Intersos-rapport (internetlink) wordt bevestigd dat de toegang tot sociale welvaart zeer moeilijk is voor statushouders en dat vluchtelingen bij wet zijn uitgesloten van studiebeurzen.

Vervolgens gaat verzoeker in op de verdere ontwikkelingen en rechtspraak en stelt dat sinds de AIDA-update de situatie bovendien op elk vlak enkel verslechterd is. Reeds in het rapport van Intersos van april 2023 wordt de verontrustende situatie waarbij voedselbedeling de facto is gestopt voor migranten, aangekaart, wat ook betrekking heeft op statushouders en ook OCHA stelt grove mensenrechtenschendingen vast omwille van beperkte toegang tot voedsel en voedselkwaliteit. Verzoeker citeert verder publicaties van RSA van 6 oktober 2022, 20 september 2023 en 27 januari 2023 met betrekking tot de situatie van terugkerende statushouders. Hij stelt dat uit het AIDA rapport blijkt dat statushouders niet dezelfde rechten genieten als Griekse onderdanen en dat ook de latere verslagen van AIDA en RSA bevestigen dat de toegang tot documenten die toegang geven tot rechten bemoeilijkt wordt. Hij herhaalt dat de meest recente landeninformatie bevestigt dat de situatie nog verslechterd is en dat op 22 januari 2024 RSA liet weten dat het HELIOS programma onderbroken werd sinds 1 januari 2023 zodanig dat erkende vluchtelingen zelfs van minimale hulp verstoken blijven. Hij citeert verder een publicatie van RSA van 6 februari 2024 dat aangeeft dat de rechtstaat en de persvrijheid in het gedrang komt en een bericht van RSA over een rapport van het Racist Violence Recording Network inzake geweld op grond van racisme en over het feit dat de monitoring van de miskenning van fundamentele rechten in Griekenland niet meer op onafhankelijke wijze kan gebeuren. Verzoeker herhaalt dat hij als Palestijn uit de Gazastrook op zich kwetsbaar is en dat hij medicamenteus en therapeutisch werd opgevolgd wegens chronische depressie. Hij besluit dit onderdeel door te stellen dat hij internationale bescherming dient te krijgen in België, dat minstens de bestreden beslissing moet vernietigd worden en verder onderzoek moet bevolen worden. Verzoeker citeert vervolgens uit het arrest van het Hof van Justitie in zaak C-735/22 en wijst erop dat ten volle rekening moet worden gehouden met de beslissing van de andere lidstaat om de aanvrager internationale bescherming te verlenen en met de elementen die deze beslissing ondersteunen. Hij betoogt dat daaruit volgt dat het volledige dossier bij de Griekse autoriteiten moet opgevraagd worden voor zover de Belgische autoriteiten zouden menen dat op basis van de elementen waarover zij beschikken mogelijks aanleiding is tot het afwijzen van het verzoek in België maar dat dit onderzoek overbodig is indien zij op basis van eigen onderzoek menen dat er eveneens aanleiding is om de status toe te kennen.

In een vijfde onderdeel gaat verzoeker in op de situatie in het land van herkomst en de mogelijkheid tot erkenning door de Raad. Hij wijst erop dat niet betwist is dat hij afkomstig is van Gaza en UNRWA geregistreerd en dat bij gebrek aan bescherming door UNRWA er aanleiding is om hem van rechtswege internationale bescherming toe te kennen. Verzoeker citeert vervolgens uit persartikels over het oorlogsgeweld in Gaza en de burgerslachtoffers die er vallen en de onmogelijkheid voor UNRWA om haar

verplichtingen te voldoen in Palestina. Hij meent dat het onterecht en onmenselijk zou zijn van hem te verwachten dat hij zich aan een nutteloos onderzoek door het CGVS zou onderwerpen, dat bovendien erkent dat het niet in staat is dergelijk onderzoek te voeren vooraleer een termijn van 21 maanden verlopen is zodat geen beslissing kan verwacht worden voor midden 2023. Hij betoogt vervolgens dat de Raad weliswaar geen onderzoeksbevoegdheid heeft maar wel kan oordelen op basis van de elementen waarover hij beschikt, zonder dat bijkomend onderzoek noodzakelijk is. Er is dan ook aanleiding om hem te erkennen als vluchteling, minstens hem subsidiaire bescherming te verlenen, meent verzoeker.

Voorts citeert verzoeker de artikelen 57/6 en 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en wijst erop dat het CGVS geen beslissing niet-ontvankelijk nam binnen de daarin gestelde termijn zodat het CGVS niet meer over de bevoegdheid beschikt om dit alsnog te doen. Daardoor is er aanleiding formeel te bevestigen dat het verzoek minstens impliciet als ontvankelijk moet worden aangemerkt. Hij zet uiteen dat een beslissing over de ontvankelijkheid los staat van de toepassing van de versnelde procedure die het CGVS kan toepassen ook na een ontvankelijkheidsverklaring. Aangezien geen beslissing werd genomen binnen de wettelijk voorziene termijn dient te worden aangenomen dat het CGVS minstens impliciet een ontvankelijkheidsbeslissing nam nu aan zijn bevoegdheid om een onontvankelijkheidsbeslissing te nemen een einde kwam. Hij citeert de artikelen 3 en 4 van de Opvangwet en stelt dat bij gebrek aan formele ontvankelijkheidsbeslissing hij het risico loopt verstoken te blijven van materiële hulp en ook in België in een toestand van verregaande materiële deprivatie riskeert terecht te komen.

Tenslotte wijst verzoeker er volledigheidshalve op dat de Raad zich wel degelijk kan uitspreken over de ontvankelijkheid van een volgend verzoek tot internationale bescherming en deze uitdrukkelijk uit te spreken.

3.2. Verzoeker voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift

1. Bestreden beslissing en akte van kennisgeving;
2. Psychologisch attest Gaza inzake verzoeker;
3. Pro deo aanstelling.

4. Aanvullende nota's

4.1. De commissaris-generaal legt een aanvullende nota van 18 augustus 2025 neer waarbij in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht:

"Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 24/6/2024 (internetlink); Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 (internetlink); Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 (internetlink); Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 (internetlink); Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 (internetlink) en Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 (internetlink)".

4.2. Verzoeker legt een aanvullende nota van 19 augustus 2025 neer waarbij in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen worden ter kennis gebracht en toegelicht:

Stuk 4: psychologisch attest 16/05/2025;

Stuk 5: psychologisch attest 10/07/2025.

Verzoeker citeert uit en bespreekt in deze aanvullende nota ook passages uit het reeds geciteerde rapport van RSA/PRO ASYL, Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights.

5. Schriftelijk verslag

5.1. Bij beschikking van 5 september 2025 heeft de Raad in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet aan de commissaris-generaal een schriftelijk verslag gevraagd over de nieuwe elementen die door verzoeker door middel van zijn aanvullende nota van 19 augustus werden neergelegd.

5.2. De commissaris-generaal heeft een schriftelijk verslag neergelegd binnen de wettelijk voorziene termijn op 12 september 2025. Zij concludeert dat de nieuw bijgebrachte stukken, zijnde het rapport van RSA/ProAsyl *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van maart 2025 en de medische attesten, niet van die aard zijn dat deze de kans aanzienlijk vergroten dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden die vereist zijn voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet, en meent dat de bestreden beslissing op goede gronden uiteenzet dat het verzoek niet-ontvankelijk wordt verklaard gezien verzoeker over internationale bescherming in Griekenland beschikt. Zij voegt volgende stukken, waarop zij haar schriftelijk verslag mee baseert, toe aan het verslag:

1) *"80320/109864/14-12-2023 AMKA - Social Security Registration Number"* dd. 14 december 2023, originele wettekst beschikbaar op: <https://www.taxheaven.gr/circulars/45594/f80320-109864-14-12-2023>;

- 2) 80320/25192/01-04-2024 “Instructions relatives à l’attribution et au fonctionnement du Numéro d’enregistrement de sécurité sociale (AMKA)” dd. april 2024, originele wettekst beschikbaar op: <https://www.anaconda.gr/gnwsiki-basi/f80320-25192-01-04-2024/>;
- 3) “Concernant l’attribution de l’AMKA aux bénéficiaires d’une protection internationale et aux demandeurs d’asile” dd. 18 februari 2018. Originele wettekst beschikbaar op: <https://www.anaconda.gr/gnwsiki-basi/f80320-25192-01-04-2024/>;
- 4) Wet nr. 4368/2016 artikel 33, originele wettekst beschikbaar op <https://www.e-nomothesia.gr/kat-ygeial-nomos-4368-2016.html>;
- 5) 4.4.2016 “Règles visant à garantir l’accès des personnes non assurées au système de santé publique”, artikelen 1 tot en met 6, dd. 4 april 2016, originele wettekst beschikbaar op <https://www.taxheaven.gr/circulars/23270/k-y-a-ario-a3g-gp-oik-25132-4-4-2016>;
- 6) COI FOCUS GRECE “Aide aux migrants”, gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025 en beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/grece-aide-aux-migrants>.

5.3. Verzoeker heeft hierover standpunt ingenomen in zijn replieknota van 19 september 2025 waarin hij volhardt in zijn verzoekschrift en aanvullende nota en betoogt in wezen dat de bijgebrachte informatie omtrent de AMKA niets verandert aan zijn verhoogde kwetsbaarheid. Hij voegt ter staving van zijn psychologische problemen een nieuw psychologisch attest van 17 september 2025 toe aan zijn replieknota.

6. Beoordeling

6. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn). Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU.

6.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van de feiten en omstandigheden en de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit als ook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6.3. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a), van de Procedurerichtlijn.

6.4. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 31 augustus 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende op het Griekse eiland Samos en dat de Griekse autoriteiten hem internationale bescherming verleenden op 30 oktober 2022. Uit de kopie van zijn Griekse verblijfsvergunning blijkt dat hij erkend werd als vluchteling en dat deze verblijfsvergunning geldig is tot 25 oktober 2025 (AD, documenten, stuk 9).

Het is niet betwist dat verzoeker als vluchteling werd erkend in Griekenland en dat hem een verblijfsvergunning werd uitgereikt die heden nog geldig is. De commissaris-generaal kon bijgevolg gebruik maken van de wettelijk voorziene mogelijkheid om te onderzoeken of het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan worden verklaard omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet dat de omzetting vormt naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle

gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad onderstreept dat “(w)anneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, (...) deze rechter dan ook ertoe gehouden (is) om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken” (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 88).

6.5. Verzoeker verklaart dat hij niet naar Griekenland kan terugkeren omdat hij veel moeilijkheden had op vlak van huisvesting en werkgelegenheid en er een periode dakloos was en omdat hij er problemen had met een smokkelaar.

6.6. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstreekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouders. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Tekortkomingen in de uitvoering van de bestaande wetgeving vormen evenwel een aanzienlijke belemmering voor een naadloze integratie. Deze belemmeringen hebben onder meer betrekking op de afgifte en verlenging van verblijfsvergunningen, formaliteiten voor de afgifte van basisdocumenten (zoals ziektekostenverzekering, bankrekeningen, belastinggegevens), erkenning van kwalificaties, toegang tot werk en onderwijs, toegang tot huisvesting en het algemene gebrek aan sociale huisvesting in Griekenland (“*Communication on the status of migration management in mainland Greece*”, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-14).

Uit de landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen.

Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het bekomen van een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) en sociale

bijstand, terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor het openen van een bankrekening, het huren van een woning of verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om toegang te krijgen tot (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 12; *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025). Statushouders moeten evenwel belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels overwinnen om toegang te krijgen tot voormelde officiële documenten. Het verkrijgen en vernieuwen van bepaalde documenten blijkt vaak complex te zijn, waarbij administratieve obstakels veel statushouders ervan weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 4-6, 20 en 22). Zeker wanneer statushouders terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken, kunnen zij geconfronteerd worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Volgens de zogenaamde ADET-verordening wordt de beslissing tot afgifte van de ADET in principe opgenomen in de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus die door de asielautoriteiten of door de beroepsinstantie wordt afgegeven. In elk geval moet de beslissing tot afgifte van een ADET aan de begunstigde worden meegedeeld op dezelfde dag als de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. Dit is overeenkomstig een omzendbrief van het Griekse Ministerie van Migratie en Asiel. Ondanks deze regel geeft de asieldienst op dit moment nog steeds ADET-beslissingen als aparte administratieve handelingen af, die ze samen met de beslissing over de goedkeuring van de asielaanvraag aan de betrokkenen laat weten.

Vervolgens moet binnen de zes maanden per e-mail een afspraak worden gemaakt met de Griekse politie om de nodige documenten en vingerafdrukken voor de daadwerkelijke fysieke afgifte van een ADET voor te leggen. De Griekse politie tracht de afspraken binnen de 10 dagen na de e-mail vast te leggen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen, met pasfoto's en een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt. Het duurt vervolgens 1 tot 2 maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk verwittigd dat hun ADET gedrukt is en/of klaar is om het worden opgehaald. Wekelijks verschijnen er online lijsten met de zaaknummers waarvan de ADET-kaarten klaar liggen om te worden afgehaald. Er wordt van statushouders verwacht dat zij deze lijsten dagelijks nakijken (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 5-17).

Uit het geheel van de landeninformatie volgt dat statushouders zich in Griekenland in een nog meer precare situatie bevinden dan verzoekers om internationale bescherming en dat de huisvestingsmogelijkheden voor statushouders zeer beperkt zijn waardoor zij het risico lopen dakloos te worden.

De situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer is dus zeer precair en problematisch, wat onder meer te wijten is aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd en waardoor zij in schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen.

Wat huisvesting voor statushouders betreft, blijkt uit de informatie waarover de Raad beschikt dat van statushouders in Griekenland wordt verwacht dat zij het opvangcentrum waar zij verbleven dertig dagen na het verkrijgen van hun status verlaten en dat zij daarna zelf op zoek gaan naar huisvesting (rapport *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 3).

Het zogenaamde HELIOS project (*Hellenic Integration Support for Beneficiaries of International Protection*) was in de periode van juli 2019 tot juli 2022 het voornaamste officiële integratieprogramma in Griekenland voor statushouders. Het HELIOS project werd geïmplementeerd door IOM met de steun van de steun van de EU ten bedrage van 60 miljoen euro en de bijstand van verschillende NGO's en lokale besturen. Vanaf 1 januari 2022 werd het beheer en de financiering van het HELIOS project overgenomen door het Griekse ministerie voor asiel en migratie. Het HELIOS project liep officieel af op 30 november 2024 en was reeds gestopt met het ontvangen van nieuwe inschrijvingen en het verlenen van de meeste essentiële diensten sinds 1 september 2024. Het werd vanaf januari 2025 vervangen door het HELIOS+ project, gefinancierd door het Europees Sociaal Fonds (ESF+) om de voortzetting van dit integratieprogramma op lange termijn te waarborgen.

Het HELIOS +-programma biedt op zich geen huisvesting maar de diensten die aan statushouders onder dit nieuwe integratieprogramma worden verleend, blijven vergelijkbaar, met name wat betreft huursubsidies, taaltrainingen en integratielessen. Wel wordt meer aandacht besteed aan inzetbaarheid op de arbeidsmarkt. Integratiesteun wordt verleend voor een periode tot 12 maanden en inschrijving is mogelijk tot twee jaar na de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Er is evenwel een bezorgdheid dat dit nieuwe HELIOS+ project op een veel kleinere schaal lijkt te zijn ontworpen dan de werkelijke behoeften van de vluchtelingenpopulatie in Griekenland (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 29-30; *"Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-13).

Het risico om in een situatie van dakloosheid terecht te komen is voor statushouders in Griekenland is zeer groot, aangezien de toegang tot documenten en middelen die nodig zijn om huisvesting te bekomen niet mogelijk is binnen de periode van 30 dagen waarin zij hun opvangplaats moeten verlaten na het verkrijgen van internationale bescherming; het verkrijgen van een huisvestingstoelage een verblijf van minstens 5 jaar in Griekenland vereist waardoor statushouders vaak niet aan deze voorwaarde voldoen; zelfs statushouders die het HELIOS-programma hebben doorlopen, dreigen opnieuw dakloos te worden nadat hun huurtoeslag is geëindigd, gelet op obstakels van discriminatie en gebrek aan betaalbare huisvesting; en statushouders ontvangen bij terugkeer naar Griekenland geen informatie ontvangen over de nodige procedures om hun rechten aldaar als statushouder. Statushouders kunnen toegang krijgen tot tijdelijke opvangcentra voor daklozen. De toegang tot deze opvangcentra kan voor statushouders door tal van factoren in de praktijk echter beperkt zijn, zoals het feit dat sommige centra alleen mensen accepteren die Grieks of Engels spreken, het feit dat naast geldige documenten zoals een verblijfsvergunning, AFM en AMKA, medische onderzoeken op huidziekten, röntgenfoto's van de borstkas en een psychiatrische evaluatie een vereiste zijn voor toegang tot alle opvangcentra en het feit dat deze centra hun volledige capaciteit al bijna hebben bereikt (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 32).

Wat de toegang tot werk betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen. Zij moeten echter wel over een geldige verblijfsvergunning, een actieve AFM en een actieve AMKA beschikken (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 34). Volgens de AMKA-verordening kunnen statushouders hun AMKA alleen activeren door een bewijs van woonplaats en een arbeidscontract of een wervingscertificaat te laten zien dat is geüpload naar het informatiesysteem van het ministerie van Arbeid (*"ERGANI"*), als bewijs van adres. De Griekse wet behandelt mensen die internationale bescherming krijgen dus anders dan Griekse en Unieburgers, voor wie de bovenstaande vereisten alternatief en niet cumulatief gelden. Daardoor kunnen statushouders die geen legale baan hebben, geen actieve AMKA krijgen en worden ze helemaal uitgesloten van gezondheidszorg en sociale voorzieningen. De Griekse ombudsman en de Europese Commissie hebben hierover reeds hun bezorgdheden geuit. Het Griekse ministerie voor asiel en migratie heeft toegegeven dat een wetswijziging nodig is, hetgeen tot nu toe nog niet is gebeurd. Ten slotte zorgt de eis van een "geldige" verblijfsvergunning voor een actieve AMKA voor ernstige problemen in de praktijk, omdat de AMKA automatisch wordt gedeactiveerd op de dag nadat de verblijfsvergunning is verlopen, als deze niet is verlengd of als de internationale of tijdelijke beschermingsstatus is ingetrokken. Dit betekent dat de eventuele lange wachttijden voor de verlenging van de ADET onvermijdelijk invloed hebben op de activeringsstatus van de AMKA (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 22-24). In de praktijk moet verder rekening worden gehouden met hoge werkloosheidscijfers en extra obstakels als gevolg van de concurrentie met Griekssprekende werknemers, waarbij onderdanen van derde landen oververtegenwoordigd zijn in de werkloosheidsstatistieken. Veel statushouders zijn werkzaam in de informele economie, waardoor zij geen toegang hebben tot de sociale zekerheid, kwetsbaarder zijn en in bepaalde gevallen aan boetes worden blootgesteld (*"Country Report: Greece. Update 2023"* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 270-271).

Wat de toegang tot de sociale zekerheid betreft, genieten statushouders toegang tot sociale voorzieningen zonder dat er onderscheid wordt gemaakt tussen vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten. Daarnaast zouden statushouders dezelfde rechten moeten genieten en de nodige sociale bijstand krijgen volgens de voorwaarden die gelden voor eigen onderdanen, zonder discriminatie. De Europese Commissie heeft echter een inbreukprocedure ingeleid tegen Griekenland omdat het niet alle bepalingen van de Richtlijn 2011/95/EU heeft omgezet. Het betreffen vooral mogelijke schendingen door Griekenland van artikel 29, lid 1, van de Richtlijn 2011/95/EU ten aanzien van de rechten van personen die internationale bescherming genieten, en met name hun toegang tot sociale voorzieningen na verlening van internationale bescherming. Uit de informatie blijkt dat de voorwaarden met betrekking tot de verblijfsduur waarvan de toekenning van talrijke sociale tegemoetkomingen afhankelijk is, geen rekening houden met de bijzondere situatie van begunstigden van een internationale beschermingsstatus. Dit heeft een verschil in behandeling tot gevolg tussen begunstigden van internationale bescherming en Griekse onderdanen, waarbij

statushouders *de facto* worden uitgesloten van verschillende vormen van sociale bijstand. Om in aanmerking te komen voor sociale uitkeringen in Griekenland, moet een statushouder minstens vijf jaar legaal en permanent in Griekenland hebben gewoond, maar afhankelijk van de sociale uitkering kan deze vereiste worden uitgebreid tot meer dan tien jaar permanent legaal verblijf (*“Country Report: Greece. Update 2023”* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 273-274).

Dit is onder meer het geval voor de huisvestingstoelage (waarvoor een legaal en duurzaam verblijf van vijf jaar in Griekenland is vereist), de geboortetoelage (toegankelijk voor alle moeders die twaalf jaar lang ononderbroken legaal op Grieks grondgebied verblijven), de maandelijkse kinderbijslag (toegankelijk voor wie vijf jaar permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft), invaliditeitsuitkeringen (die een onderzoek door een accreditatie-centrum vereisen waaruit blijkt dat wie om betaling van deze uitkeringen verzoekt voor ten minste 67% arbeidsongeschikt is), evenals uitkeringen voor niet-verzekerde gepensioneerden (toegankelijk voor wie vijftien jaar lang permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft). Deze *de facto* uitsluiting van statushouders van de toegang tot bepaalde sociale uitkeringen is het gevolg van een politieke keuze van de Griekse autoriteiten die gezien de strekking van de informatie over deze kwestie niet lijkt te zullen veranderen. Meer dan twee jaar na de aanmaningsbrief van de Europese Commissie heeft Griekenland nog steeds geen stappen ondernomen om aan de EU-normen te voldoen (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 25-27).

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt ook dat er geen specifieke uitkering bestaat voor statushouders om hun toegang tot het socialezekerheidsstelsel te garanderen. De financiële tegemoetkoming die verzoekers om internationale bescherming ontvangen en die wordt beschouwd als onderdeel van de materiële hulp die hen in die hoedanigheid is toegekend, wordt automatisch niet meer uitbetaald van zodra de bank op de hoogte wordt gesteld van de beslissing om de verzoeker een internationale beschermingsstatus te verlenen, zelfs wanneer deze beslissing nog niet aan deze verzoeker werd meegedeeld (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 25).

Het gegarandeerde minimuminkomen (een toelage van 216 euro per huishouden met een aanvulling voor elke extra volwassene of kind) is formeel toegankelijk voor statushouders. Er zijn echter meerdere cumulatieve voorwaarden waaraan voldaan moet worden. Daardoor worden in de praktijk veel statushouders uitgesloten, zoals individuen of gezinnen die door gebrek aan financiële middelen gedwongen worden om in te trekken bij personen of huishoudens die boven de armoedegrens leven, daklozen die geen dakloosheidsattest kunnen voorleggen of mensen die in kraakpanden of in informele vluchtelingenkampen wonen of die informeel naar kennissen verhuizen om te voorkomen dat ze op straat leven, uit. Op dezelfde manier geven de bevoegde Griekse autoriteiten (die geen tolkendiensten hebben en daarom niet kunnen communiceren met mensen die geen Grieks of Engels spreken) alleen dakloosheidsbewijzen uit aan mensen die formeel aantonen dat ze voldoen aan andere voorwaarden voor toegang tot sociale rechten – waaronder het bezit van verblijfsdocumenten –, zodat in de praktijk veel daklozen geen toegang hebben tot het gegarandeerde minimuminkomen. Ook mensen die subsidies ontvangen in het kader van het HELIOS woonbijstandsprogramma worden uitgesloten van dit minimuminkomen.

Om een gegarandeerd minimuminkomen aan te vragen, moeten statushouders in het bezit zijn van een geldige ADET, AFM, TAXISnet credentials, een belastingverklaring, een actieve AMKA alsook een bankrekening hebben (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 27-28).

Wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, hebben statushouders gratis toegang tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als voor onderdanen. Ondanks het gunstige wettelijk kader, wordt de toegang tot de gezondheidszorg in de praktijk belemmerd door een aanzienlijk tekort aan middelen en capaciteit voor zowel buitenlanders als de lokale bevolking. Dit is het gevolg van het bezuinigingsbeleid dat in Griekenland wordt gevoerd. Bovendien hebben belemmeringen bij de toegang tot een AMKA directe gevolgen voor de toegang van statushouders tot gezondheidszorg in Griekenland, omdat ze hen uitsluiten van elke essentiële behandeling die niet wordt beschouwd als spoedeisende gezondheidszorg. Statushouders met een AMKA die niet verzekerd zijn, hebben niet langer toegang tot medicatie of onderzoeken door particuliere dokters.

De taalbarrière blijft het belangrijkste obstakel voor de toegang tot de gezondheidszorg voor statushouders. Afspraken in de publieke gezondheidszorg worden gemaakt via telefoonverkeer dat uitsluitend in het Grieks of Engels en tegen betaling verloopt. Wie geen Grieks of Engels spreekt, heeft dus geen directe toegang tot de openbare gezondheidszorginstellingen. Bovendien blijven ziekenhuizen in de regio Attica kampen met aanzienlijke tekorten aan tolkendiensten om met buitenlandse patiënten te communiceren (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 35; *“Country Report: Greece. Update 2023”* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 275-277).

Sinds een besluit dat in december 2020 in werking is getreden, wordt voor asielzoekers automatisch een AFM aangemaakt bij hun beschermingsverzoek. Deze AFM gaat mee over naar de ADET. Statushouders zonder AFM moeten dit in persoon aanvragen bij een lokaal belastingkantoor in de woonplaats van de statushouder. Statushouders die geen woonplaats/adres kunnen aantonen, verkrijgen geen AFM. Een AFM kan ook online aangevraagd worden; dit vereist het voorleggen van geldige identiteitsdocumenten alsook geldige reisdocumenten. Bij gebrek hieraan kan geen AFM worden verkregen. Het onlineplatform is enkel in het Grieks opgesteld.

De afgifte van een AMKA is vereist voor de toegang tot de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Om dit AMKA te verkrijgen, moet de statushouder de Griekse autoriteiten vragen om zijn voorlopig verzekeringsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg) om te zetten in een AMKA. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. Obstakels en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET kunnen de afgifte van het AMKA beïnvloeden en dus ook de toegang van statushouders tot het gezondheidszorgsysteem (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2024, p. 20-24).

Uit de door beide partijen verstrekte informatie blijkt dat de verlenging van een ADET van statushouders die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk kan zijn en dat deze situatie enkele maanden of zelfs meer dan een jaar kan aanhouden.

In beginsel moeten verzoeken om verlenging van een ADET uiterlijk 30 dagen voor het verstrijken van de vergunning bij de Griekse asieldienst worden ingediend. Wanneer de verblijfsvergunning te laat wordt verlengd zonder goede reden, wordt een boete van 100 euro opgelegd. In een omzendbrief wordt toegelicht wat goede redenen kunnen zijn (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 7). Statushouders die niet langer over een geldige ADET beschikken kunnen te maken krijgen met zeer lange wachttijden voor de verlenging van de verblijfsvergunning en andere noodzakelijke documenten voor de effectieve uitoefening van hun rechten als statushouder. Bovendien lopen statushouders na terugkeer uit een andere lidstaat een groot risico om voor langere tijd dakloos te worden. Als de ADET vervalt, wordt de AFM en de AMKA automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een statushouder bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid of toegang tot gezondheidszorg.

Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor statushouders in Griekenland om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor statushouders die terugkeren uit een andere EU-lidstaat. Het ontbreken van een geldige ADET kan voor statushouders die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor de uitoefening van hun rechten als statushouder in dit land en moet daarom in aanmerking worden genomen bij een toekomstgerichte beoordeling van de te verwachten levensomstandigheden van verzoeker als persoon die internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland.

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt ook dat de aanvragen om verlenging per e-mail bij de asielautoriteiten moeten worden ingediend, samen met een digitale pasfoto, en dat de beslissing ook per e-mail aan de aanvrager wordt ter kennis gebracht (*“Country Report: Greece. Update 2023”* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 244-246; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 7-9).

Omdat er in dit stadium geen rechtsbijstand wordt geboden, kunnen statushouders die analfabeet zijn en/of niet over de nodige technische vaardigheden beschikken moeilijkheden ondervinden bij het aanvragen van de vernieuwing van hun verblijfsvergunning (*“Country Report: Greece. Update 2023”* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 244).

Gelet op het volume kan het registreren en uploaden van de verlengingsaanvragen in de databank voor verblijfsvergunningen, twee weken tot zelfs maanden in beslag nemen. Zodra de verlengingsaanvraag is ingediend, moeten de Griekse autoriteiten de nodige controles uitvoeren, zoals het nagaan van het verleden van de aanvrager (antecedentonderzoek), alvorens een beslissing te nemen. Gezien het aantal verlengingsaanvragen, het gebrek aan personeel bij de asielinstanties en de lange duur van het onderzoek door de politieke en gerechtelijke autoriteiten naar het verleden van de aanvrager, kan deze fase van de procedure enkele maanden duren. Tijdens deze wachtperiode ondervinden statushouders dus grote moeilijkheden bij de toegang tot diensten zoals sociale bijstand, gezondheidszorg of de arbeidsmarkt, waardoor zij *de facto* in een precare situatie kunnen terechtkomen.

Als statushouders een e-mail ontvangen waarin hen de toekenning van de gevraagde verlenging van hun verblijfsvergunning wordt meegedeeld, moeten zij binnen de zes maanden online een afspraak maken met de bevoegde diensten van de Griekse politie om de nodige documenten voor de daadwerkelijke afgifte van

een ADET neer te leggen, zoals pasfoto's, een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt en vingerafdrukken. Hier geldt een gemiddelde wachttijd van tien dagen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen. Het duurt vervolgens gemiddeld één tot twee maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk op de hoogte gebracht van het moment van de materiële afgifte van hun verlengde verblijfsvergunning. De asielautoriteiten publiceren op hun website namelijk een lijst met nummers van de dossiers waarin vernieuwde ADET's klaar zijn om op de aangegeven dag opgehaald te worden, zodat deze databank wekelijks moet worden geraadpleegd. Als de statushouder zich niet op de aangegeven datum aandient, plannen de asielinstanties niet automatisch een nieuwe afspraak. De statushouder moet dit aanvragen. Voor deze stap is fysieke aanwezigheid in Griekenland vereist, aangezien een dergelijke aanvraag niet per telefoon of e-mail kan (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 10-13). In het licht van de talrijke hierboven genoemde administratieve, technologische en taalgerelateerde barrières lijkt het voor een statushouder die in een andere lidstaat een nieuw verzoek om internationale bescherming indient bijzonder moeilijk om vanuit het buitenland reeds stappen te ondernemen voor de vernieuwing/verlenging van de ADET indien de verblijfstitel verlopen is om zo de beschreven moeilijkheden inzake de leefomstandigheden in Griekenland in afwachting van de afgifte van de vernieuwde/verlengde ADET te vermijden en aldus niet in een precarie situatie terecht te komen.

Het aantal ADET-verlengingsaanvragen dat eind 2024 bij de Griekse asiendienst in behandeling was, bedroeg 5.311, d.w.z. een stijging van 32% ten opzichte van 4.029 op 16 februari 2024. Bijna 40% van de ADET-verlengingsaanvragen was eind 2024 al meer dan zes maanden in behandeling. Volgens cijfers die de Griekse asiendienst in februari 2025 heeft verstrekt, is het aantal ADET-verlengingsaanvragen dat in behandeling is, gedaald van 4.029 op 16 februari 2024 tot 2.621 op 11 februari 2025. Daarvan dienden er nog 13 te worden geüpload, 239 moest worden toegewezen aan een dossierbehandelaar en 2369 waren in behandeling (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 8-9).

Bij het verstrijken van een ADET, is er geen uniform bewijs van rechtmatig verblijf waarmee statushouders hun verblijfsrecht kunnen aantonen terwijl hun verlengingsaanvraag in behandeling is. Ze ontvangen wel een ontvangstbevestiging van de verlengingsaanvraag, evenwel zijn er vertragingen in de registratie van de aanvragen tot verlenging van de ADET in het Alkyoni-systeem en daardoor ook in het verkrijgen van de ontvangstbevestiging door statushouders.

Op aanvraag kan de statushouders wel een *"certificaat van begunstigde van de vluchtelingenstatus"* of een *"certificaat van begunstigde van subsidiaire bescherming"* verkrijgen. De huidige ontvangstbevestigingen en certificaten worden door de Griekse autoriteiten niet geaccepteerd als bewijs van verblijfsrecht indien de ADET is verlopen. Hierdoor kunnen statushouders geen aanspraak maken op hun socio-economische rechten noch kunnen ze juridische vertegenwoordiging aanvragen. In oudere certificaten werd wel vermeld dat de betreffende statushouder zijn rechten en toegang behield tijdens de verlengingsprocedure. Deze vermelding ontbreekt echter bij de nieuwere ontvangstbevestigingen. Dit is in tegenstelling tot hetgeen de Griekse autoriteiten aan de Europese Commissie verklaard hebben (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 15-16; *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 18-19). Ook wordt hun toegang tot een advocaat hierdoor bemoeilijkt. De Duitse autoriteiten hebben samen met de Griekse autoriteiten en het IOM een project opgezet om statushouders die vanuit Duitsland terugkeren te ondersteunen in hun integratie in de Griekse samenleving. Het project, dat door de EU wordt gefinancierd, biedt statushouders bij hun terugkeer onderdak, voedsel en sociale begeleiding aan evenals ondersteuning bij het voorbereiden van de nodige documenten om een naadloze integratie in Helios+ te garanderen (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 36; *"Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese commissie, 4 april 2025, p. 13).

Uit de beschikbare informatie blijkt dat statushouders in Griekenland *in principe* via de internationale luchthaven van Athene naar Griekenland terugkeren vanuit andere Europese landen, hoewel er recente gevallen zijn van personen die terugkeren via de luchthaven van Thessaloniki. Bij aankomst op de luchthaven ontvangen zij geen enkele informatie of voorlichting over mogelijkheden *qua* huisvesting of stappen die zij moeten ondernemen om hun rechten in Griekenland te laten gelden (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 36).

Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier volgt verder dat personen die onder de oude procedure, geldend onder het presidentieel decreet 114/2010, dus voor januari 2020, internationale bescherming kregen, een hernieuwing van hun verblijfsvergunning moeten vragen bij het directoraat van de Griekse vreemdelingenpolitie. Bij de hernieuwingsaanvraag moet worden aangetoond dat er nog steeds vervolging is in het land van herkomst. Een beslissing volgt gewoonlijk een jaar na de hernieuwingsaanvraag. Wegens de grote achterstand heeft een groot aantal statushouders gedurende meer dan een jaar geen toegang tot de

arbeidsmarkt, sociale bijstand en soms gezondheidszorg waardoor ze worden blootgesteld aan ontbering en dakloosheid. In afwachting van de vernieuwing van de verblijfstitel wordt een attest afgegeven maar dit attest bevat geen foto, watermerk of enig andere wettelijke bepaling die toelaat dat het wordt aanvaard door andere Griekse overheidsdiensten (*“Country Report: Greece. Update 2023”* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 247).

Uit de informatie in het rechtsplegingsdossier blijkt aldus dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een statushouder wiens ADET is vervallen ook noodzakelijk is dat deze beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten -wat enige tijd kan duren- het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

De Raad merkt nog op dat de in het verzoekschrift geciteerde informatie in het rapport van Intersos van juli 2023 dat betrekking heeft op het gesloten centrum op het eiland Lesbos als dusdanig geen ander licht werpt op de bovenstaande analyse. Uit dit rapport blijkt immers dat in mei 2023 werd besloten om in dit centrum niet langer water en voedsel te voorzien voor volwassenen die internationale bescherming hebben verkregen en personen die een negatieve beslissing hebben gekregen over hun asielaanvraag. Hieruit kan niet worden afgeleid dat alle statushouders in Griekenland volledig aan hun lot worden overgelaten in Griekenland, zoals verzoeker in het verzoekschrift beweert, nu de maatregel beperkt is tot de personen die zich toen in het gesloten centrum van Lesbos bevonden en hieruit verder ook niet kan blijken dat de hierboven besproken informatie met betrekking tot de situatie van statushouders in Griekenland niet accuraat zou zijn of dat een onderzoek van verzoekers individuele omstandigheden niet langer noodzakelijk zou zijn.

6.7. Gelet op wat voorafgaat, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen leven.

6.8. De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer preciaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij is het aan verzoeker om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de

daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

Ongeacht enige persoonlijke doelbewuste keuze, moet rekening moet worden gehouden met elementen die niet worden betwist en moet in het kader van een toekomstgerichte beoordeling worden nagegaan of verzoeker bij terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften.

Er wordt benadrukt dat het onderzoek van het beschermingsverzoek ingediend door verzoeker zich niet kan beperken tot een beoordeling van zijn levensomstandigheden in Griekenland als statushouder voor zijn vertrek uit deze lidstaat maar dat de voorzienbare levensomstandigheden in geval van terugkeer naar deze lidstaat in aanmerking moeten worden genomen worden, rekening houdend met zijn individuele omstandigheden.

Vooreerst dient de Raad na te gaan of verzoeker geen specifieke elementen aanbrengt waaruit voor hem een bijzondere kwetsbaarheid kan blijken.

Het Hof van Justitie heeft niet heeft gedefinieerd welke elementen een *“bijzondere kwetsbaarheid”* vormen die moeten worden onderzocht om te bepalen of een verzoeker om internationale bescherming, in het geval van een terugkeer naar de lidstaat die hem een internationale beschermingsstatus heeft verleend, zich in een zodanige situatie zou bevinden dat hij *“vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”*. In dit verband merkt de Raad op dat artikel 20, derde lid van de Richtlijn 2011/95/EU, dat betrekking heeft op de *“Algemene bepalingen”* in hoofdstuk VII van deze richtlijn, getiteld *“Kenmerken van de internationale bescherming”*, als volgt luidt: *“3. Bij de toepassing van dit hoofdstuk houden de lidstaten rekening met de specifieke situatie van kwetsbare personen zoals minderjarigen, niet-begeleide minderjarigen, personen met een handicap, ouderen, zwangere vrouwen, alleenstaande ouders met minderjarige kinderen, slachtoffers van mensenhandel, personen die lijden aan een geestesziekte en personen die foltering hebben ondergaan, zijn verkracht of aan andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld blootgesteld zijn”*.

De Raad benadrukt dat bovengenoemde opsomming wordt voorafgegaan door het woord *“zoals”* en dus slechts als voorbeeld en niet als exhaustief kan worden beschouwd. Bovendien acht de Raad het overeenkomstig het vierde lid van het bovengenoemde artikel 20, dat bepaalt dat *“(l)id 3 (...) uitsluitend van toepassing (is) op personen die volgens een individuele beoordeling van hun situatie bijzondere behoeften hebben”*, passend om rekening te houden met alle elementen die verzoeker met betrekking tot zijn persoonlijke situatie heeft aangebracht. Op dit punt acht de Raad de algemene situatie in de lidstaat die een internationale beschermingsstatus heeft verleend een belangrijk onderdeel van de persoonlijke situatie van de verzoeker om internationale bescherming die deze bescherming in die lidstaat reeds geniet. Hoe problematischer de situatie van begunstigden van internationale bescherming in de genoemde lidstaat na een analyse op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens blijkt te zijn, des te minder zal van de verzoeker kunnen worden geëist dat hij specifieke elementen aanbrengt die in zijn hoofd een *“bijzondere kwetsbaarheid”* aantonen in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie.

In casu legt verzoeker een aantal documenten neer met betrekking tot zijn psychische problemen. Verzoeker legt door middel van zijn aanvullende nota van 19 augustus 2025 een *“attestation de suivi psychologique”* neer van 16 mei 2025 en een *“attestation de suivi psychologique”* van 10 juli 2025 (Aanvullende nota verzoeker, stukken 1 en 2). In het attest van 16 mei 2025 wordt door Klinisch psychologe S.E.K. en psychologe T.Z. gesteld dat verzoeker sinds 16 april 2025 een wekelijkse psychologische opvolging krijgt sinds 16 april 2025. De door verzoeker beschreven symptomen (slaapproblemen, voortdurende angst, stemmingswisselingen, sociaal terugplooiën) stemmen volgens verzoekers psycholoog overeen met een staat van post-traumatische stress. Er werd volgens het attest bij verzoeker een psychometrische evaluatie uitgevoerd waarbij werd een score van 36 (Inventaire de Beck (BDI-II)) en 50 (PCL-5 PTSD Checklist-5) werd genoteerd. Met betrekking tot de laatste score wordt gesteld *“Ce score indique une symptomatologie post-traumatique très élevé, notamment aux items relatifs aux intrusions et à l'évitement. Ce résultat est cohérent avec les éléments rapportés et les observations cliniques”*. Er wordt voorts een verderzetting van de psychologische opvolging aanbevolen. Het attest van 10 juli 2025 bevestigt de wekelijkse psychologische opvolging van verzoeker en dat hij melding maakt van terugkerende nachtmerries die de slaapkwaliteit ondermijnen, een verminderde eetlust en een groeiende neiging op zichzelf terug te plooiën. Er wordt besloten dat *“L'ensemble de ces éléments (troubles du sommeil, reviviscences, anxiété persistante, repli social, altération de l'humeur) s'inscrit dans un tableau compatible avec un état de stress post-traumatique, accompagné de symptomatologie dépressive”*. Waar de commissaris-generaal stelt dat uit de attesten en verzoekers verklaringen niet kan blijken dat zijn psychologische problemen belangrijke gevolgen met zich meebrengen voor het zelfstandig functioneren van verzoeker en daarbij wijst op zijn inventiviteit voor zijn komst naar België om geld te lenen om naar België te kunnen komen, en in België reeds in staat was om bij Volvo te werken en zich in te schrijven voor een opleiding als kapper, kan dit *in casu* in de huidige stand van

zaken niet opwegen tegen de in de psychologische attesten voor verzoeker weerhouden staat van post-traumatische stress en depressie op basis van de erin vermelde methodiek (Inventaire Beck en PCL-5 PTSD Checklist-5). Verzoeker verklaarde ter terechtzitting van 21 augustus dat er geen consultaties plaatsvonden in augustus omdat zijn psychologe met verlof was, maar dat nieuwe consultaties zijn gepland. Hiervan liggen geen stukken voor maar de vakantieperiode zou de onderbreking van de consultaties kunnen verklaren. Minstens vormen de voorgelegde psychologische attesten een indicatie van de ernst van verzoekers problemen en *in casu* kan het feit dat verzoeker werkte in België op het ogenblik van het persoonlijk onderhoud begin januari 2025 niet volstaan om te besluiten dat zijn psychologische problemen gecombineerd met de door de commissaris-generaal erkende potentiële impact van de huidige situatie in Gaza op de mentale toestand van verzoeker, geen negatieve invloed zouden hebben op zijn vermogen om de bureaucratische obstakels die gepaard gaan met het verlengen van zijn ADET en de moeilijkheden die daaruit voortvloeien om zijn rechten als statushouder in Griekenland te doen gelden, het hoofd te bieden. Voorts blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij gedurende een maand in Athene en drie maanden in Kreta verbleef nadat hij erkend was als vluchteling en dat hij een periode in onbewoonbaar verklaarde huizen verbleef (NPO, p. 9, 15). Hij legt verder uit dat hij niet naar officiële huisvesting kon zoeken omdat hij geen geld had om dergelijke huurprijzen te betalen (NPO, p. 16). Verzoeker legt ook een attest van dakloosheid voor uitgereikt door het Centre for Homeless People van de gemeente Heraklion, gericht aan verzoeker waarin wordt gesteld dat dit certificaat van dakloosheid werd opgesteld na een sociaal onderzoek van een sociaal werker van het departement op zijn verzoek (AD, documenten, stuk 7). Het attest ondersteunt verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn gebrek aan huisvesting in Heraklion op dat ogenblik. Verder verklaart verzoeker dat hij naar verschillende organisaties is gegaan om een woning te vinden en ook het attest van dakloosheid liet zien, maar dat hij ook op die manier geen woning kon vinden. Waar de commissaris-generaal in haar aanvullende nota doet gelden dat verzoeker verklaarde dat hij bij zijn vriend W. kon langsgaan in Kreta en hij in het verleden bij een vriend in Athene verbleef, kan hieruit niet blijken dat het om een stabiel netwerk gaat waarvan kan verondersteld worden dat verzoeker erop zal kunnen terugvallen in geval van terugkeer naar Griekenland.

Bovendien dient terdege rekening te worden gehouden met het feit dat zijn verblijfsvergunning in Griekenland reeds in oktober 2025 verstrijkt en dat hierboven reeds is gebleken de verlenging van de ADET, vereist voor de daadwerkelijke toegang tot onder meer de arbeidsmarkt, huisvesting en niet-dringende gezondheidszorg, verschillende maanden in beslag kan nemen en dat het verstrijken van de verblijfsvergunning de de-activering van de AMKA met zich meebrengt, wat de toegang tot de arbeidsmarkt en gezondheidszorg bemoeilijkt.

De commissaris-generaal brengt in haar schriftelijk verslag nieuwe informatie bij met betrekking tot regelgeving inzake de AMKA, met name een besluit dat volgens de commissaris-generaal op 12 december 2023 werd gepubliceerd, waarvan zij een Engelse versie bijbrengt en de Instructies voor de uitvoering en werking van het registratienummer van de sociale zekerheid (AMKA) en een omzendbrief *“Betreffende de toekenning van een AMKA-nummer aan personen die recht hebben op internationale bescherming en asielzoekers”*. De commissaris-generaal betoogt dat de nieuwe regelgeving van 12 december 2023 en bijbehorende Instructies niet van toepassing is op verzoeker aangezien hem de vluchtelingenstatus werd toegekend op 31 augustus 2022 en in het bezit werd gesteld van zijn Griekse verblijfsdocumenten (ADET en reispaspoort). Volgens de commissaris-generaal heeft verzoeker zijn AMKA verkregen onder het voormalig wetgevend kader en diende hij niet te voldoen aan de voorwaarden voor activering die sinds april 2024 gelden. De commissaris-generaal stelt dat verzoekers verklaring dat hij geen AMKA zou hebben gekregen niet kan worden aangenomen en dat de duiding in het RSA rapport *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* niet aan de orde was toen verzoeker zijn AMKA in Griekenland verkreeg en dus niet van toepassing is in zijn huidige situatie.

Vooreerst kan uit de door de commissaris-generaal verstrekte informatie met betrekking tot de nieuwe AMKA regelgeving die sinds april 2024 van kracht is niet worden afgeleid dat deze regelgeving niet van toepassing zou zijn op personen die internationale bescherming hebben verkregen voor de inwerkingtreding van deze nieuwe regels. ‘Besluit No. Φ80320/109864/2023 Social Security Registration Number’ (vertaling wetgeving AMKA 14.12.2023) bevat geen overgangsbepalingen maar stelt enkel dat het Besluit in werking treedt vanaf de dag van publicatie in de ‘Government Gazette’. Het besluit bevat geen andere bepalingen op basis waarvan kan worden aangenomen dat het niet van toepassing zou zijn op personen die internationale bescherming hebben gekregen voor de inwerkingtreding ervan. In dit verband dient te worden vastgesteld dat het eveneens bijgebrachte document getiteld *“Instructions relatives à l’attribution et au fonctionnement du Numéro d’enregistrement de sécurité sociale (AMKA)”* stelt dat *“Par conséquent, à compter du 14 décembre 2023, toute procédure relative à l’AMKA est régie par l’article 153 de la loi n° 3655/2008 (A’58), tel que remplacé par l’article 74 de la loi n° 4826/2021 (A’160), la décision n° Φ80320/109864/14.12.2023 des ministres de l’Économie nationale et des Finances, des Affaires étrangères, de la Défense nationale, de l’Intérieur, de la Santé, du Travail et de la Sécurité sociale, de la Protection du citoyen, de l’Immigration et de l’Asile, de la Marine et de la Politique insulaire et de la Gouvernance numérique «Numéro d’enregistrement de la sécurité sociale» (B’7280/22.12.2023) et la présente circulaire”*. Hieruit blijkt dat elke procedure die betrekking heeft op de AMKA vanaf 14 december 2023 wordt geregeld door de bepalingen van het nieuwe Besluit en de instructies van 1 april 2024. Er is betwisting over de vraag of verzoeker actueel over een AMKA

beschikt. Hij verklaarde bij de DVZ dat hij een AMKA gebruikt heeft voor medische zorgen toen hij aangevallen werd maar dat hij het nummer niet meer weet en de kaart ook niet meer heeft en dat hij de AFM niet gekregen heeft (DVZ, Bijkomende vragen M-Status Griekenland). De commissaris-generaal acht dit ongeloofwaardig en vertrekt van de veronderstelling dat hij een AMKA heeft gekregen. Zo de commissaris-generaal kan gevolgd worden dat verzoeker onder de oude regelgeving viel wat betreft de (eerste uitreiking) van de AMKA en de toen geldende omzendbrief niet vereiste dat een arbeidscontract of werkbepaalde werd voorgelegd en een reeds actieve AMKA werd uitgereikt en uit zijn verklaringen ook blijkt dat hij wel degelijk een AMKA heeft gekregen, kan evenwel op basis van de informatie die momenteel voorligt niet worden gesteld dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland niet onder de nieuwe regelgeving inzake de AMKA zou vallen. Het tegendeel lijkt eerder het geval te zijn, zoals blijkt uit de Instructies. Het antwoord op de vraag of verzoeker al dan niet onder de nieuwe regelgeving inzake de AMKA valt in geval van terugkeer als statushouder naar Griekenland is in elk geval van belang aangezien deze nieuwe regelgeving bepalingen bevat over de de-activering en re-activering van de AMKA.

Zo blijkt uit de door de commissaris-generaal verstrekte informatie in haar schriftelijk verslag dat het AMKA-nummer niet alleen wordt gedeactiveerd wanneer de ADET verstrijkt maar wanneer één van de volgende criteria niet langer vervuld is: a) legaal verblijf, b) toegang tot de arbeidsmarkt of c) daadwerkelijk verblijf in het land, behalve voor minderjarigen (artikel 7, par. 1 No. Φ80320/109864/2023 Social Security Registration Number – vertaling wetgeving AMKA 14.12.2023).

Er ligt geen informatie voor met betrekking tot de mate waarin deze bepaling in de praktijk wordt toegepast, noch met betrekking tot de vraag of *in casu* de AMKA van verzoeker, gesteld dat deze hem werd uitgereikt, als dan niet werd geactiveerd. Evenwel kan gelet op de hoger besproken regelgeving inzake de automatische de-activering van de AMKA ingeval de betrokken persoon niet daadwerkelijk op het grondgebied van Griekenland verblijft, niet worden uitgesloten dat dit heden het geval is. De Raad beschikt evenwel niet over onderzoeksbevoegdheid om dit na te gaan.

Verder kan volgens de instructies een voorlopige activering worden aangevraagd in geval van de-activering van de AMKA (Instructies, punt 7). Dit moet worden aangevraagd bij de e-EFKA of bij de K.E.P.. Van zodra de aanvraag tot voorlopige activering, die slechts éénmaal kan worden gedaan, is ingediend is wordt de AMKA gereactiveerd voor 30 kalenderdagen, gedurende dewelke de aanvrager de nodige stukken moet verzamelen voorzien in artikel 6 voor de re-activering. Uit de tekst van de Instructie is niet duidelijk welke tekst wordt bedoeld met de verwijzing naar artikel 6. Er wordt immers enkel gesteld *“est réactivée pour une période de trente (30) jours calendaires, au cours de laquelle le demandeur est tenu de fournir les pièces justificatives nécessaires prévues à l'article 6 pour sa réactivation.”* Artikel 6 van het Besluit heeft betrekking op de activering van de AMKA. Punt 6 van de instructies beschrijft de procedure van deactivering. Aangenomen dat artikel 6 van het Besluit wordt bedoeld, gaat het dus om dezelfde stukken die moeten worden voorgelegd voor de activering van de AMKA. Dit bepaalt dat voor volwassen begunstigten van internationale bescherming een bewijs van wettig verblijf, toegang tot de arbeidsmarkt en toetreding tot het sociale zekerheidssysteem moet worden geleverd door een geldig paspoort of geldig reisdocument voor een begunstigde van internationale bescherming en een verblijfsvergunning met het recht op toegang tot de arbeidsmarkt. Als bewijs van verblijf in het land moet worden voorgelegd: a) een bewijs van ‘tax residence’ in Griekenland of bewijs van eigendom of verklaring van vastgoed of een certificaat van verblijf in een studentenhome of certificaat van studies in Griekenland of certificaat van huisvesting in het kader van een huisvestingsprogramma voor verzoekers om internationale bescherming of in het geval van daklozen, een certificaat van gebruik van de sociale dienst van de gemeente of een gemeenschapscentrum EN b) een certificaat van tewerkstelling van een werkgever of een arbeidscontract opgeladen op ERGANI of een certificaat van *“commencement of work at the Tax Administration”*.

Bijgevolg lijkt ook voor de aanvraag van een voorlopige activering na desactivering niet alleen een verblijfsvergunning met toegang tot de arbeidsmarkt, en een bewijs van ‘tax residence’ te moeten worden voorgelegd maar ook een arbeidsovereenkomst of werkbepaalde.

Verder kan uit verzoekers verklaringen niet blijken dat hij actueel over een betekenisvol netwerk beschikt in Griekenland dat hem in staat zou kunnen stellen om, in geval van terugkeer naar Griekenland, het hoofd te bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting nu zijn verblijfsvergunning bijna verstreken is. Verzoeker maakt enkel melding van één vriend die hij had in Kreta, waarover hij verklaart dat hij hem enkel hielp om een ticket naar België te betalen maar dat hem verder niet veel kon bieden (NPO, p. 16).

In de huidige stand van zaken kan aldus niet afdoende worden vastgesteld dat verzoeker over dergelijke middelen, netwerk of andere ondersteuning beschikt.

Gelet op het geheel van de voorliggende elementen, - met name (i) de actuele en nieuwe landeninformatie waaruit onder meer blijkt dat de situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is verslechterd, problematisch en erg precair kan zijn met belemmeringen inzake de toegang tot onder andere socio-economische en medische hulp waardoor zij kunnen terechtkomen in moeilijke en schrijnende levensomstandigheden, (ii) het gegeven dat recente psychologische attesten voor verzoeker gewag maken van PTSD en depressie, en (iii) het feit dat in de huidige stand van zaken niet afdoende kan worden

vastgesteld dat verzoeker over middelen, een netwerk of andere ondersteuning beschikt om de moeilijkheden bij terugkeer wat betreft toegang tot de arbeidsmarkt, huisvesting en gezondheidszorg in de periode nodig om de vereiste documenten daartoe te bekomen en zijn ADET te verlengen, afdoende het hoofd te bieden, dringt zich een verder en gedegen onderzoek op naar de door verzoeker aangevoerde elementen die hem desgevallend zouden (kunnen) verhinderen om zijn rechten afdoend te doen gelden, verbonden aan zijn vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland, en/of waardoor hij zou kunnen worden blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest.

Op basis van het voorgaande kan immers niet worden uitgesloten dat verzoeker omwille van zijn psychologische problemen in een bijzonder kwetsbare situatie zal terechtkomen bij een terugkeer naar Griekenland. Bijgevolg moet worden nagegaan of verzoeker, gelet op voormelde elementen eigen aan zijn individuele situatie zoals hierboven toegelicht, in staat zal zijn om zich bij terugkeer naar en in Griekenland staande te houden, zelfstandig zijn rechten als statushouder uit te oefenen, stappen te ondernemen en te voorzien in zijn meest elementaire behoeften alsook een beroep zal kunnen doen op de aanbevolen psychologische behandeling om zo te vermijden dat hij een reëel risico loopt te worden onderworpen aan onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest, met name om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen zou hebben.

De specifieke situatie van verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland moet bijgevolg nader en naar behoren worden geanalyseerd.

6.9. Gelet op bovenstaande vaststellingen, oordeelt de Raad dat in de huidige stand van zaken niet kan worden besloten dat de voorwaarden voor de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° lid van de Vreemdelingenwet zijn vervuld.

Gelet op wat voorafgaat, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 17 februari 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend vijftientig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET